

P. Silvere, rust in vrede!

Onze medebroeder Silvere was geen luidruchtig type. Hij was eerder stil en

ernstig van aard. Hij was vriendelijk, met steeds een glimlach om de mond. Van karakter was hij zeer punctueel, erg gesteld op een nauwgezette dagorde. Zijn dagelijkse fietstochtjes waren heilig. Hij had graag dat alles correct volgens de afspraken verliep. Dat andere mensen dat strakke verloop van een dag niet zo in hun genen hadden kon wel eens vervelend zijn voor hem. Silvere leefde graag dicht bij de mensen, vooral bij mensen in nood. Zijn ideaal was missionaris worden. Als jonge pater trok hij naar Congo. Maar de tropische ziekte, malaria, doorkruiste zijn plannen. Na enkele jaren was hij verplicht om in België te blijven. Door goede zorgen kwam hij die ziekte wel helemaal te boven. Ook in onze Vlaamse Provincie vond hij geschikt

werk. Hij werd enkele jaren parochiepriester in Brussel, in de Marollen. Dit was in een armenbuurt van de hoofdstad. Daarna trok hij naar Meulebeke. Hij werd er begeleider van jonge mensen in een sportschool, die door een andere medebroeder was gesticht. Ten slotte kwam hij terecht in Gent, waar hij aalmoezenier werd van de Binnenschippers. Dit werk deed hij met hart en ziel. Steeds stond hij klaar voor zijn volk. Hij werd er op handen gedragen. Die innige band is blijven bestaan tot aan zijn sterven. Bij een val met zijn fiets, zeven jaar geleden, geraakte Silvere gekwetst aan zijn knie. Voor revalidatie trok hij naar Herentals. Daar kreeg hij tevens zijn vaste woonplaats. In de mate van het mogelijke zette hij zich in voor de diensten: voorgaan bij de gebedsmomenten, inspringen voor de eucharistieviering bij de zusters. Ook andere kleine taken wist hij goed en trouw te vervullen. Een maand geleden is hij met zijn fiets gevallen. Men stelde vast dat er meer aan de hand was dan louter een klein ongelukje. Het hart was verzwakt, zijn longen deden het niet meer zo goed. In het hospitaal stelde men vast dat zijn ziekte onomkeerbaar was. Daarom mocht hij naar huis komen, bij zijn medebroeders. Na een lange strijd is hij daar in alle rust gestorven op maandag 3 juli. Silvere, wij zullen je missen. Jij blijft leven in ons hart. Dat je mag thuis komen bij de Vader. Rust in vrede, je hebt het verdiend.